

67.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 lutego 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko pośrednikom ubezpieczeniowym.

Na podstawie art. 15 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 864) zarządza się co następuje:

Komisje dyscyplinarne. Rzecznicy dyscyplinarni. Obrona.

§ 1. (1) Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciwko pośrednikom ubezpieczeniowym powołuje się przy władzy nadzorczej (Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń) komisje dyscyplinarne, a mianowicie:

- 1) komisję dyscyplinarną,
- 2) wyższą komisję dyscyplinarną.

(2) Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu prawo odwołania się do wyższej komisji dyscyplinarnej. Wniesienie odwołania od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wstrzymuje wykonanie orzeczenia. Orzeczenia wyższej komisji dyscyplinarnej są niezaskarżalne.

§ 2. Każda z komisji dyscyplinarnych (§ 1) składa się z przewodniczącego, jego zastępców i odpowiedniej ilości członków. Przewodniczącego i jego zastępców powołuje i odwołuje władza nadzorcza z pośród urzędników Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, posiadających wykształcenie prawnicze. Członków komisji powołuje władza nadzorcza na okres 2-ch lat z pośród przedstawicieli zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych.

§ 3. Komisje dyscyplinarne (§ 1) obradują i orzekają w kompletach, złożonych z przewodniczącego lub jego zastępcy oraz dwóch członków, w tem jednego z pośród przedstawicieli zakładów ubezpieczeń i jednego z pośród pośredników ubezpieczeniowych. Skład kompletu wyznacza przewodniczący.

§ 4. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej jest uprawniony, jeżeli za tem przemawiają poważne względy, do wyznaczania rozpraw dyscyplinarnych poza siedzibą władzy nadzorczej.

§ 5. (1) Przy komisjach dyscyplinarnych ustanawia się rzeczników dyscyplinarnych. Rzeczników dyscyplinarnych wyznacza władza nadzorcza z pośród urzędników Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, posiadających wykształcenie prawnicze. Rzecznik dyscyplinarny wnosi i popiera oskarżenie przed komisjami dyscyplinarnymi.

(2) Rzecznikowi aż do chwili zamknięcia rozprawy służy prawo cofnięcia wniosku o ukaranie.

W razie cofnięcia wniosku komisja dyscyplinarna postępowanie dyscyplinarne umarza.

(3) Uchwały komisji dyscyplinarnych zapadają po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego.

(4) Przy naradach i głosowaniu kompletu orzekającego rzecznik nie może być obecny.

§ 6. Pośrednikowi, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnem obrońcę z pośród pośredników ubezpieczeniowych. Na prośbę obwinionego władza nadzorcza może wyznaczyć obrońcę z urzędu.

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 7. Postępowanie dyscyplinarne jest tajne.

§ 8. (1) Przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego oraz w razie potrzeby w toku postępowania przeprowadza władza nadzorcza dochodzenie w trybie administracyjnym.

(2) W toku dochodzenia należy przesłuchać obwinionego jak również sprawdzić wszelkie dowody, przemawiające tak przeciw obwinionemu, jak i na jego korzyść.

§ 9. (1) Postępowanie dyscyplinarne wszczyna rzecznik dyscyplinarny, składając komisji dyscyplinarnej wniosek o ukaranie.

(2) Wniosek powinien zawierać:

- a) imię i nazwisko pośrednika oraz inne szczególne, niezbędne do ustalenia jego tożsamości,
- b) dokładne określenie zarzucanego mu czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia,
- c) wskazanie proponowanej kary dyscyplinarnej,
- d) uzasadnienie wniosku.

(3) Do wniosku dołącza się akta sprawy i wykaz osób, których wezwania na rozprawę żąda rzecznik, ze wskazaniem ich adresów, oraz wskazuje się inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie uważa rzecznik za niezbędne.

§ 10. Przewodniczący komisji zarządza doręczenie obwinionemu odpisu wniosku o ukaranie wraz z listą członków kompletu orzekającego.

§ 11. (1) Obwiniony w terminie 14-dniowym od chwili doręczenia mu odpisu wniosku ma prawo wskazać świadków i inne dowody, których przeprowadzenia na rozprawie żąda, oraz podać nazwisko i adres swego obrońcy lub też prosić o wyznaczenie go z urzędu. Termin ten w przypadkach uzasadnionych może być przedłużony przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej.

(2) Obwiniony w terminie, wskazanym w ust. 1, ma prawo złożyć umotywowany wniosek o wyłączenie poszczególnych członków kompletu.

(3) O wyłączeniu decyduje ostatecznie komisja na posiedzeniu niejawnem.

§ 12. (1) Po dokonaniu czynności, wskazanych w §§ 10 i 11, przewodniczący komisji przekazuje sprawę komisji.

(2) Komisja na posiedzeniu niejawnym bądź decyduje zwrócić sprawę władzy nadzorczej celem uzupełnienia dochodzenia, bądź wyznacza termin rozprawy, zawiadamiając o terminie rzecznika, obwinionego, świadków, biegłych i obrońcę.

(3) Jeżeli jednak rzecznik we wniosku żąda wymierzenia kary ostrzeżenia lub upomnienia, komisja może odstąpić od przeprowadzenia rozprawy, o ile materiał, zebrany w toku dochodzenia, uzna za dostateczny do wydania orzeczenia.

§ 13. (1) Komisja dyscyplinarna na posiedzeniu, przewidzianem w § 12 ust. 2, decyduje według swego uznania o konieczności przeprowadzenia dowodów, wskazanych przez strony (§ 9, ust. 3 i § 11, ust. 1).

(2) Decyzje te są podawane do wiadomości stron jednocześnie z zawiadomieniem o rozprawie (§ 12, ust. 2).

§ 14. Komisja nie może wymierzyć kary wyższej od wskazanej we wniosku o ukaranie.

§ 15. Jeżeli czyn, objęty postępowaniem dyscyplinarnym, jest równocześnie przedmiotem postępowania karnego a wydanie orzeczenia dyscyplinarnego jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego, komisja dyscyplinarna może postępowanie zawiesić do czasu rozstrzygnięcia sprawy na drodze karnej.

§ 16. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje przeprowadzenia rozprawy.

§ 17. (1) Na rozprawie dyscyplinarnej mogą być obecne tylko osoby wezwane przez komisję.

(2) Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się od odczytania wniosku rzecznika dyscyplinarnego, poczem następuje przesłuchanie obwinionego, świadków i biegłych, oraz w miarę potrzeby odczytanie protokółów dochodzeń, jak również innych ważniejszych aktów i dokumentów.

(3) Obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych, oraz stawiania pytań świadkom i biegłym za zezwoleniem przewodniczącego.

(4) Przewodniczący kompletu uprzedza świadków, że złożenie fałszywego zeznania przed komisją dyscyplinarną jest przestępstwem, zagrożonym karą w kodeksie karnym.

(5) Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i jego obrońcy.

(6) Stronie obwinionej w każdym przypadku służy ostatni głos.

§ 18. (1) Komisja dyscyplinarna orzeka według swego przekonania na podstawie całości kształtu okoliczności, ujawnionych na rozprawie.

(2) Orzeczenie powinno zawierać:

1) dzień wydania orzeczenia,

2) oznaczenie komisji i skład kompletu orzekającego oraz imię i nazwisko protokolanta i rzecznika dyscyplinarnego,

3) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania obwinionego,

4) przedmiot oskarżenia,

5) sentencję orzeczenia,

6) uzasadnienie orzeczenia.

(3) Sentencję orzeczenia ogłasza przewodniczący kompletu bezpośrednio po naradzie.

§ 19. (1) Orzeczenie podpisują przewodniczący oraz członkowie kompletu orzekającego.

(2) Odpisy uzasadnionego orzeczenia doręcza się stronom.

§ 20. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym podać należy datę i miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu orzekającego, protokolanta, rzecznika, obwinionego i jego obrońcy, oraz streścić dokładnie przebieg rozprawy. Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokolant.

§ 21. Termin do wniesienia odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnej wynosi 8 dni i biegnie od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia (§ 19); odwołanie wnosi się na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który przedstawia je wraz z właściwymi aktami wyższej komisji dyscyplinarnej, zarządzając jednocześnie doręczenie odpisu odwołania stronie przeciwnej.

§ 22. Do postępowania w wyższej komisji dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące postępowania przed komisją orzekającą w I instancji z tą różnicą, że:

1) wyższa komisja dyscyplinarna może odstąpić od przeprowadzenia rozprawy, jeżeli materiał, zebrany w toku dochodzenia, uzna za dostateczny do wydania orzeczenia,

2) w razie wniesienia odwołania tylko przez obwinionego wyższa komisja nie może wymierzyć kary surowszej od wymierzonej w I instancji.

§ 23. (1) Orzeczenie komisji dyscyplinarnej, niezaskarżone w terminie przepisany, staje się prawomocne z upływem tego terminu, orzeczenie zaś wyższej komisji dyscyplinarnej niezwłocznie po jego doręczeniu stronom.

(2) Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne podlegają wykonaniu przez władzę nadzorczą. W tym celu przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła władzy nadzorczej odpis orzeczenia dyscyplinarnego, stwierdzając prawomocność orzeczenia.

§ 24. (1) W razie śmierci obwinionego postępowanie dyscyplinarne podlega umorzeniu bez względu na to, w jakim stadium się znajduje.

(2) Zaprzestanie wykonywania zawodu pośrednika ubezpieczeniowego nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

§ 25. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego po upływie 3-letniego czasu od chwili popełnienia czynu, stanowiącego podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, jest niedopuszczalne.

§ 26. Do doręczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu administracyjnem.

§ 27. Na żądanie pośrednika, skazanego na jedną z kar dyscyplinarnych, można wznowić postępowanie nawet po wykonaniu kary, jeżeli przedstawi on takie nowe fakty lub środki dowodowe, nieznanne w poprzednim postępowaniu, które same przez się lub w związku z faktami poprzednio ustalonymi lub dowodami poprzednio zebranymi mogą spowodować u niewinnienie pośrednika lub orzeczenie kary łagodniejszej.

§ 28. (1) Wniosek o wznowienie postępowania należy złożyć komisji dyscyplinarnej, która przedstawia wniosek wraz z aktami sprawy wyższej komisji dyscyplinarnej.

(2) O dopuszczalności wznowienia rozstrzyga wyższa komisja dyscyplinarna na posiedzeniu niejawnem. Decyzja komisji nie podlega zaskarżeniu. Dopuszczając wznowienie postępowania, wyższa komisja dyscyplinarna uchyla wydane poprzednio w tej sprawie orzeczenia.

(3) Wznowienie postępowania wstrzymuje wykonanie kary, jeżeli kara nie została jeszcze wykonana.

(4) Nowe orzeczenie po wznowieniu postępowania wydaje komisja orzekająca w I-iej instancji.

(5) Pozatem do wznowienia postępowania stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 29. (1) Koszty świadków i biegłych w razie prawomocnego skazania ponosi obwiniony.

(2) Ściąganie kosztów odbywa się w trybie, przewidzianym dla ściągania należności publicznych.

§ 30. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego, są wolne od opłat stemplowych.

§ 31. W postępowaniu dyscyplinarnem w uzupełnieniu postanowień rozporządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio następujące postanowienia kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725): art. 41 § 1 i 2, art. 42, art. 44, art. 45 § 1, art. 59, art. 92, art. 98 — 99, art. 101,

art. 103 — 104, art. 106 — 108, art. 110 — 114, art. 116, art. 124 — 126, art. 132, art. 134 — 138, art. 140, art. 304 — 308, art. 310 — 311, art. 315, art. 330, art. 331 § 1, art. 336 — 338, art. 342, art. 348 — 353, art. 359, art. 361, art. 363, art. 364 § 1, art. 365 — 366, art. 373 — 374, art. 376, art. 379 — 380, art. 497, art. 499, art. 500 pkt. b), art. 501 pkt. a) i d), art. 588 § 1, 2, 3 i 4 oraz art. 141 z tą zmianą, że do biegłych i tłumaczy powinny być stosowane zamiast postanowień, cytowanych w § 1 tego artykułu, postanowienia art. 98, 107 i 116.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
